

РЕШЕНИЕ

№ 13974

гр. София, 15.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Й. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря ЕЛИ КР. ШОКОРДОВА
като разгледа докладваното от МАЯ Й. МИХАЙЛОВА Гражданско дело № 20221110151189 по описа за 2022 година

Ищецът ЗЕАД „Б.“ е предявил срещу ответника С.. осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ, вр.чл.49 и чл.45 ЗЗД за сумата от 878.40 лв., представляваща изплатеното по застраховка „Каско Стандарт“ обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 20.07.2022 г. в гр. София, от виновно противоправно поведение, изразяващо се в неподдържането и неизправността на пътен участък, част от общинска пътна мрежа, ведно със законната лихва върху претендираната сума от 21.09.2022 г. до пълното изплащане на сумата. Претендира разноси, включително и адвокатско възнаграждение.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „Каско Стандарт“ е настъпило застрахователно събитие – застрахованото МПС с марка „Мерцедес“, модел „EQS 580 4 MATIC“, с регистрационен № попада в необозначена и небезопасна дупка на пътното платно на територията на гр. София, на ул. „Атанас Минчев“ до заведение „Илюжън“, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования автомобил. Твърди, че щетите са на стойност 878.40 лв., като поддържа да е изплатил застрахователно обезщетение в този размер на застрахователя Г. Г. Д.. Твърди, че ответникът носи гражданска отговорност за обезщетените вреди, тъй като има задължение да поддържа общинската пътна мрежа.

Ответникът С.. в законоустановения едномесечен срок е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по основание и размер като неоснователен и недоказан. Оспорва вида и размера на вредите, както и причинната им връзка с твърдяното противоправно деяние. Оспорва наличието на валидно сключено застрахователно правоотношение. Навежда доводи за съпричиняване. Претендира разноски, включително и юрисконсултско възнаграждение.

*Съдът, като прецени **относимите** доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:*

С определение от 15.03.2023 г., в което е обективиран изготвения по делото писмен доклад съдът по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 от ГПК е **приел** за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните обстоятелствата, че ищецът е заплатил на Г. Г. Д. във връзка с процесното ПТП сума в размер на 878.40 лв.

Във връзка с инцидента водачът на увредения автомобил, е уведомил писмено ищеца за настъпилото застрахователно събитие на 21.07.2022 г., по повод на което е била образувана преписка по щета № 47042222239504, което се установява от представеното по делото уведомление за настъпило застрахователно събитие. Към преписката са приложени доклад по щета и опис на претенцията, в които причинените на лек автомобил с марка „Мерцедес“, модел „EQS 580 4 MATIC“, с регистрационен № ... вреди са оценени на сумата от 878.40 лв.

Установява се от показанията на разпитания по делото свидетел П. К. П., които показания съдът намира за последователни, непротиворечиви и подкрепящи се от представените по делото писмени доказателства, да са причинени вреди върху застрахования от ищеца автомобил, на 20.07.2022 г., при движение в гр. София, по ул. „Атанас Минчев“, като управляваният от Г. Г. Д. лек автомобил с марка „Мерцедес“, модел „EQS 580 4 MATIC“, с регистрационен № в който свидетелят пътувал като пътник, попаднал в дупка на пътното платно, при което били причинени щети на посочения лек автомобил. Свидетелства, че дупката не била обозначена и обезопасена, дълбока около 10 см., както и че се движили с ниска скорост – около 20 – 25 км/ч и не могли да забележат дупката, преди да попаднат в нея.

От заключението на изслушаната и приета по делото САТЕ, неоспорена

от страните, което заключение съдът намира за компетентно и обективно дадено се установява, че вредите по лек автомобил с марка „Мерцедес“, модел „EQS 580 4 MATIC“, с регистрационен № ... съответстват на механизма на ПТП, посочен в съставения Протокол за ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП, както и че размерът на щетата, определена по средни пазарни цени възлиза на сумата от 940.80 лв.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Относно иска по чл. 411 КЗ

Съгласно чл. 411 от Кодекса за застраховането (КЗ) с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Обемът на суброгационното право включва както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия, но не се отнася до правата по чл. 50 ЗЗД (в този смисъл раздел V от ППВС № 7/4.10.1978 г.) Видно от законовата разпоредба предпоставките за предвидената суброгация са: 1) да е бил сключен договор за имуществено застраховане, в изпълнение на който 2) застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователното обезщетение.

В настоящия случай посочените предпоставки са налице, доколкото се установи, че на 20.07.2022 г. по време на действието на сключения между ищеца и застрахованото лице договор за застраховка „Каско“ е настъпило предвидено в него застрахователно събитие, в резултат на което на застрахованото МПС са били нанесени вреди, а ищецът е изплатил застрахователно обезщетение.

Според чл.49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. Касае се за уреден от закона случай на гаранционно-обезпечителна отговорност за вреди, причинени виновно от другото, която има обективен характер, защото не произтича от вината на възложителя на работата, а от тази на нейния изпълнител.

Ответникът не спори, че има задължение да поддържа пътя в безопасно и годно за използване състояние с грижата на добър стопанин, установява се събитието да е настъпило на територията на С.; доколкото собственикът-ответник е юридическо лице, то винаги извършва правни и фактически действия чрез други физически лица, поради това задължението следва да се изпълнява чрез възлагане на други лица. По делото се твърди неизпълнение на това задължение за поддържане в безопасно състояние на улиците, където са настъпили процесните щети, като те са в причинна връзка с това бездействие. С оглед доказателствената тежест в процеса ответникът не доказва да е изпълнил задължението си за поддръжка на пътното платно, където е настъпил инцидента. Без значение за отговорността на ответника е дали изобщо не са предприемани действия за изпълнение на това негово задължение или е налице бездействие от страна на лицата, на които изпълнението му е възложено. Ответникът е длъжен като собственик и по силата на чл.31 Закона за пътищата да поддържа пътната настилка в годно за безопасното ѝ ползването състояние и това му задължение не зависи от обстоятелството дали е бил уведомен за състоянието на пътя по реда на чл.165, ал.1, т.3 ЗДвП. Поради това отговорността на ответната страна следва да бъде ангажирана.

Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 ЗЗД дължи на застрахования. Съгласно кредитираното от съда заключение на вещото лице действителният размер на причинените вреди по средни пазарни цени е в размер на 940.80 лв., поради което искът следва да се уважи за пълния предявен размер от 878.40 лв.

Като законна последица от това в полза на ищеца следва да се присъди и законна лихва върху главницата от подаването на исковата молба – 21.09.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

Относно разноските по производството

На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат

присъдени и сторените от него и своевременно поискани разноси по делото в размер на сумата от 760.00 лв., представляващи сбора от заплатената държавна такса, възнаграждение за вещо лице и свидетел, и заплатено адвокатско възнаграждение.

Съдът счита, че направеното искане от процесуалния представител на ответника на основание чл.78, ал.5 от ГПК за присъждане на по-нисък размер на разноските в частта на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение е неоснователно, тъй като претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение е определено в съответствие с Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, *съдът*

РЕШИ:

ОСЪЖДА С., гр. София, ул. ..., **да заплати на ЗЕАД „Б.“**, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, .., на основание чл. 411 КЗ, **сумата от 878.40 лв.**, представляващо изплатено застрахователно обезщетение по щета № 47042222239504, образувана при ищцовото дружество, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 21.09.2022 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА С., гр. София, ул. ..., **да заплати на ЗЕАД „Б.“**, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. София, .., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **сумата от 760.00 лв.**, представляваща разноси по делото пред СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____